

Signe Gjessing skriver stærk poesi for øvede læsere. Foto: Sara Galbiati

Verden er mere end bare et sted – en poetisk opfordring til at fatte skabelsen

Connie Bork

DIGTSAMLING: *Illuminationen af alt*

Digter: Signe Gjessing

Forlag: Gyldendal, 2023

Signe Gjessing er en kosmisk digter: Det ydre rum og stjernerne taler til os i hendes nye digtsamling *Illuminationen af alt*. Hendes poesi er både vindende og uforfærdet – men der er også med vilje en vis distræt opmærksomhed i forhold til verden, vores verden med solsikker, for som der lige ud står: ”Verden er ikke velanset i de kredse, skabelsen kommer i. Der er man mere til det hinsides.”

Digtene balancerer mellem her og hinsides, det gådefulde og det ligefremme, det ansvarlige og det kåde, livlige. Stjernerne er en smule uopmærksomme ligesom olympiske guder: Så husker de vores hjerter, så glemmer de dem.

Men noget ret utroligt sker, når stjernerne skal have "vores hjertevægge på som refleksveste". Det fjerne kosmiske og det nære menneskelige er pludselig kommet helt tæt på hinanden, samhørigheden findes.

Billedsproget er vildt – kan være slagfærdigt og slagfærdighed er altid meget befriende – samtidig søger Gjessing de yderste grænser, ikke mindst i forhold til vores erkendelse af skabelsen. Mennesker er jo vant til at se sig selv som centrum, men i disse digte er centrum spredt, fordi mange verdener og universer er vigtige. Vanetænkningen udfordres. Stærk poesi for øvede læsere.

En af de allersidste sætninger lyder: "På vej til mit hjerte kan blodet lige nå at blive lagt som neglelak på stjernerne". Universet flotter sig – og det gør Signe Gjessing også i denne femte digtudgivelse fra hendes hånd.